

I dag vedtager et flertal, at Danmark skal opgive sig selv som selvstændig retsstat og tilslutte sig det, der med et dybt afskyeligt, men meget karakteriserende, udtryk hedder den europæiske arrestordre. Danske statsborgere skal fremover kunne udleveres til retsforfølgning på et sprog, de ikke forstår, og under en retskultur, som ikke er deres, og det værste er, at det suveræne danske retsvæsen, vi siger farvel til i dag, vinder vi formentlig aldrig nogen sinde tilbage. Det er højst sandsynligt, at EU om nogen tid vil sige: Jamen nu er medlemslandene jo gået med i rammeaftalen, så nu kan vi lige så godt ophøre den til fælles EU-ret.

Jeg er enig med fru Line Barfod, som for nylig i DR 2's Deadline sagde til hr. Lars Barfoed, givet efter hukommelsen, at dette her betegner et stykke EU-integration, som er langt mere vidtgående end den fælles mønt. I det hele taget vil jeg sige, at fru Line Barfod har indlagt sig hæder ved at argumentere grundigt og på niveau med sagen, men jeg spørger mig selv: Hvor har de store EU-modstanderorganisationer uden for Folketinget været henne? Et krav om en folkeafstemning havde egentlig været i niveau med sagens alvor.

En af de fraser og misforståelser, der har præget debatten, er, at vi skal ikke være så opblæste i Danmark, at vi tror, vores retskultur er bedre end de andre europæiske landes. Nu er den faktisk adskilligt bedre end f.eks. Frankrigs, der er gennemkorrumpet af politiske hensyn, som er utænkelige i en dansk retssal, men det afgørende er, at denne rammeaftale er lige så retskrænkende for den græker, der skal retsforfølges i en dansk retssal, som den er for den dansker, der skal retsforfølges i en græsk retssal. Hertil kommer, at man kan udleveres for forhold, hvis strafbarhed og alvor landene vurderer meget forskelligt.

Kl. 15.50

Jeg er glad for, at hr. Frank Jensen holder fast ved den dobbelte strafbarhed. Men det er jo ikke rigtigt, når hr. Frank Jensen fremstiller det sådan, at de forskellige retssprog bare har forskellige termer for den samme forbrydelse. Et sprog er ikke bare en kode, der kan oversættes til en anden kode, et sprog er en tænkemåde.

Vi mindedes under førstebehandlingen en af grundlovsfædrene, Grundtvig, som efter sigende talte og talte i timevis i den grundlovgivende forsamling uden at få ret mange resultater ud af det. Men det er bekendt, at ét aftryk satte han i Danmarks Riges Grundlov foruden dens navn,

og det var bestemmelsen om mundtlighed i retssalen. At vi lægger så stor vægt på mundtlig bevisførelse er noget specielt dansk, som skyldes Grundtvig, og det hang selvfølgelig sammen med det grundtvigske synspunkt, der i dag fremkommer os selvfølgelig, at ord på modersmålet er de eneste levende ord: Kun løs er al fremmed tale – eller sagt mere prosaisk: Retssikkerhed kræver, at man bliver anklaget, afhørt og dømt på sit eget sprog, så man ganske nøje ved, hvad man er dømt for, og mon ikke det er derfor, vi siden oldtiden hertilands har kaldt den anklagede for den tiltalte: den, der tales til?

Vi har for nylig under en forespørgselsdebat, som var rejst af Dansk Folkeparti, diskuteret racismeparagraffen, straffelovens § 266 b, og jeg synes, det var opløftende at opleve et langt mere tænksomt Folketing end det, der i sin tid vedtog denne grimme paragraf, der kriminaliserer ytringer og ikke bare handlinger. Det var opløftende, at de retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ikke bevidstløst fulgte de sædvanlige fløjgrænser i Folketinget. Der var ikke så langt fra fru Birthe Rønn Hornbechs til fru Line Barfods syn på den sag. Men nu skal vi opleve, at retssikkerhedens valkyrie, fru Birthe Rønn Hornbech – og det er faktisk ment som en ros – nu vil stemme for, at for ytringer, som nogle tolker som racistiske, kan man udleveres til retsforfølgelse i Tyskland, hvor man som bekendt rask væk straffer synspunkter, som om de var konkrete handlinger.

Jeg vil sige kort og sammenfattende: Det her er for mig at se ikke et spørgsmål om retspolitiske modsætninger. Det er simpelt hen et spørgsmål om tilstedeværelse eller ikke tilstedeværelse af ganske almindelig retssans.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det er, Dansk Folkeparti mener. Hvis det nu er sådan, at en dansk statsborger sigtes for massevoldtægt og massedrab i Frankrig, er det så sådan, at Dansk Folkeparti ikke mener, at den pågældende skal udleveres til strafforfølgning i Frankrig?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil spørge hr. Langballe: Er det et retssikkerhedsmæssigt problem for den danske statsborger, der bliver taget med et stort parti heroin i en fransk havn, f.eks. Marseille, at den pågældende bliver pågrebet og strafforfulgt dér? Er det et